

pro zločin krádeže a druhé pro přestupek krádeže, dlužno na předchozí odsouzení pro zločin vzítí zřetel. Ostatně byl však obžalovaný pro krádeže trestán již pětkrát a z toho pro zločiny krádeže třikrát. O náhradě škody dle Šu 47 písm. c) tr. zák. nelze mluvit, neboť, třebaže dostal vlastník odcizené kolo zpět, byl poškozen Antonín M., jenž odcizené kolo bezelstně koupil a 300 Kč zpět nedostal.

Čís. 1776.

Jest zmatkem dle čís. 6 Šu 281 tr. ř., prohlásil-li se soud nepřislušným (§ 261 tr. ř.) z důvodu, že mimo zažalovaný podvod vyšly na jevo další podvody a tím úhrnná škoda 2000 Kč převýšila, ač veřejný obžalobce obžalobu dle Šu 263 tr. ř. nerozšířil na ony další případy a právní stav zažalovaného případu zůstal nezměněn.

(Rozh. ze dne 30. října 1924, Zm I 613/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 20. února 1924 porušen byl zákon v ustanovení Šu 261 tr. ř.; rozsudek ten a na něm spočívající usnesení krajského soudu v Liberci, jímž byly spisy dne 12. července 1924 postoupeny krajskému soudu v Hradci Králové k dalšímu opatření a usnesení krajského soudu v Hradci Králové ze dne 18. července 1924, jímž tento soud příslušnosti své neuznal a spisy předložil vrchnímu zemskému soudu k rozhodnutí sporu o příslušnost, se zrušují a krajskému soudu v Liberci se ukládá, by o obžalobě státního zastupitelství v Liberci z 28. listopadu 1923 znova jednal a ve věci rozsudek vynesl.

D ů v o d y:

K obžalobě státního zastupitelství v Liberci ze dne 28. listopadu 1923 proti Janu V-ovi pro zločin podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák., jehož se prý dopustil tím, že dne 6. listopadu 1922 v Liberci vylákal na Františku K-ovi dámskou látku v ceně 519 Kč, konáno bylo hlavní přelíčení dne 20. února 1924 u krajského soudu v Liberci, při němž po skonečném průvodním řízení státní zástupce navrhl odsouzení obžalovaného podle obžaloby. Rozsudkem krajského soudu v Liberci ze dne 20. února 1924 prohlásil se soud dle Šu 261 tr. ř. nepřislušným, vzav za prokázáno, že obžalovaný koupil dne 6. listopadu 1922 od Františka K-a v Liberci látku na šaty v ceně 519 Kč, že slíbil poslati peníze, jakmile domů přijede, že však ničeho nezaplatil a exekuce naň vedená že zůstala bezvýslednou. Rozsudek poukazuje na tvrzení obžalovaného, dle něhož látku kupoval pro manželku, která jest zámožná, zjišťuje dále, že obžalovaný tak šidil ve více případech, kde zboží objednával a ničeho nezaplatil, jak prý svědčí o tom zpráva četnická, jakož i, že obžalovaný byl v roce 1923 častěji bezvýsledně exekvován, jak vychází na jevo z výkazu okresního soudu v Jaroměři, a že již ohlásil dne 12.

listopadu 1923 vyrovnání. Jeví se tudíž čin obžalovaného článkem řetězu trestných činů, spáchaných na více věřitelích, jako zločin podvodu nebo podvodného úpadku, při čemž škoda, kterou věřitelé obžalovaného utrpěli, převyšuje 2.000 Kč. Spatřil tedy soud po rozumu §u 262 tr. ř. ve skutečnostech, na kterých se zakládá obžaloba, ve spojení s okolnostmi, které vyšly na jevo při hlavním přeličení, jiný skutkový děj, než který byl zažalován a musil prý proto soud dle §u 261 tr. ř. prohlásiti svou nepřislušnost. Rozsudek tento nabyt moci práva a spisy postoupeny byly dne 12. července 1924 krajskému soudu v Hradci Králové, který však usnesením ze dne 18. července 1924 neuznal své příslušnosti, následkem čehož předloženy byly spisy vrchnímu zemskému soudu v Praze k rozhodnutí sporu o příslušnost.

Shora uvedený rozsudek se nesrovnává se zákonem. Třebaže nalézací soud shledal, že obžalovaný »šidil ve více případech«, pro příslušnost soudní byla tato okolnost úplně bez významu, dokud veřejný obžalobce ve smyslu §u 263 tr. ř. případy ty neučinil předmětem veřejné obžaloby, obžalobu na ně nerozšířil. Ani to ani ono se nestalo a soud, prohlásiv se s poukazem na jiné podvody, obžalovaným prý spáchané, nepřislušným, porušil tím zásadu obžalovací, čímž rozsudek stal se dle §u 281 čís. 6 tr. ř. zmatečným. Jen pod tou podmínkou, kdyby čin původně žalovaný, totiž vylákání látky na šaty od Františka K-e byl doznal změny ve vylíčeném svém průběhu, na příkad tím, že cena látky nebyla 519 Kč, nýbrž přes 2.000 Kč, anebo kdyby veřejný obžalobce byl žalobu na udánlivých oněch více případů s přesným jich označením rozšířil, mohlo býti přistoupeno ku prohlášení nepřislušnosti, nikoli však, když právní stav zažalovaného případu zůstal nezměněn a nalézací soud měl pouze za to, že vyskytly se ještě případy nové, jež také dlužno stíhati. Tím osvojil si soud úlohu, náležející jedině veřejnému obžalobci, neboť mu bez jakékoliv jeho iniciativy ukládá, by učinil teprve návrh na zavedení přípravného vyšetřování (§ 91 tr. ř.) pro ony další případy, aniž však týž, jak uvedeno, stíhání těchto případů navrhl.

Čís. 1777.

Pojem provozování lékařství »po živnostensku« (§ 343 tr. zák.) předpokládá, že toto provozování jest pachatelem alespoň částečným zdrojem příjmů, jichž používá pro sebe nebo jinou určitou osobu; nespadají sem dobrovolné dary, věnované vždy pachatelem všeobecně dobročinným účelům.

(Rozh ze dne 31. října 1924, Zm I 220/24.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Liberci ze dne 12. února 1924, jímž byl obžalovaný sprostěn dle §u 259 čís. 3 tr. ř. z obžaloby pro přečin podle §§ů 335 a 343 tr. zák., mimo jiné z těchto